

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 447/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., A. Ď. a J. Ď., všetci bytom B., a J. B., M. B. st. a M. B. ml., B., zastúpených advokátkou JUDr. D. Š., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 327/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď., A. Ď., J. Ď., J. B., M. B. st. a M. B. ml. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2010 doručená sťažnosť J. Ď., A. Ď. a J. Ď., B., a J. B., M. B. (nar. ...) a M. B. (nar. ...), všetci bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. D. Š., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 327/2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že „Navrhovatelia sa návrhom na začatie konania podaným na Okresný súd Bratislava I. dňa 03. 09. 2004 domáhali voči Slovenskej republike, podľa § 18, zákona číslo 58/1969 Zb. náhrady škody.

Nakoľko príslušný súd vo veci nekonal, 06. 11. 2005 navrhovatelia podali sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda Okresného súdu Bratislava I. označil ako odôvodnenú.

V prietahoch súd pokračoval a vo veci rozsudkom rozhodol dňa 19. 06. 2007, ktorým žalobu žalobcov v konaní číslo 18 C 327/2004 zamietol. Rozsudok zástupcovi žalobcov bol doručený dňa 05. 08. 2007. Proti rozsudku prvostupňového súdu žalobcovia, v sťažnosti sťažovatelia 1 až 6, dňa 06. 08. 2007 podali odvolanie.

Keďže sťažovatelia zo strany Okresného súdu Bratislava I. a ani z Krajského súdu Bratislava ku dňu 17. 02. 2010, nedostali žiadne vyrozumienie alebo rozhodnutie, opätovne podali sťažnosť Krajskému súdu na prietahy v konaní. Krajský súd Bratislava listom číslo Spr. 2041/2010 zo dňa 25. 02. 2010 sťažnosť postúpil na priame vybavenie predsedníčke Okresného súdu Bratislava I.

Predsedníčka Okresného súdu Bratislava I., vyhodnotila sťažnosť ako dôvodnú a sťažovateľom sa v mene súdu za spôsobený prietah ospravedlnila.

Prietahmi Okresného súdu Bratislava I. v predmetnom konaní, došlo k porušeniu práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo uznala aj predsedníčka Okresného súdu Bratislava I.

Tým že Okresný súd Bratislava I. v konaní sp. zn. 18 C 327/2005 nekonal bez zbytočných prietáhov, sťažovateľom spôsobil dlhodobý stav právnej neistoty. Počas trvania neistoty t. j. od podania žaloby dodnes nevedia riadiť a riešiť svoje finančné záležitosti, čo má negatívne dôsledky na ich život a oni sami svojim konaním k prietahom neprispeli.“

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Prieťahmi Okresného súdu Bratislava I., právo sťažovateľov zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 18 C 327/2005, porušené bolo.

Vzhľadom na intenzitu porušenia práva, priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie každému sťažovateľovi v por. 1 – 6 po 3.000,- Eur.

Právnej zástupkyňi sťažovateľov JUDr. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 1.280,76 Eur (2 právne úkony á 127,97 Eur, prevzatie + príprava, písomné podanie, 2 x režijný paušál á 5,44 Eur, - 20 % = 213,46 Eur x 6 účastníkov = 1.280,76 Eur) , ktorá jej bude vyplatená do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Sťažovatelia v sťažnosti namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 327/2004 o náhradu škody proti Slovenskej republike, ktoré začalo na základe ich návrhu z 3. septembra 2004.

Ústavný súd zistil, že okresný súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 18 C 327/2004-106 z 19. júna 2007, teda ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu bolo napadnuté odvolaním, bola vec predložená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý rozsudkom č. k. 3 Co 71/2010-146 zo 6. mája 2010 (ktorý sa stal právoplatným 17. júna 2010) prvostupňový rozsudok potvrdil.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu. Ústavný súd preto v súlade so svojou judikatúrou (IV. ÚS 61/03, III. ÚS 41/07, II. ÚS 214/08) poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Sťažnosť na postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 327/2004 bola ústavnému súdu doručená 15. apríla 2010, teda potom, ako okresný súd vo veci meritórne rozhodol. V čase podania tejto sťažnosti okresný súd už nebol oprávnený vo veci

konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania, a teda ani porušiť označené právo sťažovateľov, pretože vyhlásením rozsudku vo veci samej a jeho doručením účastníkom konania okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľov. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd v tomto štádiu nemohol vykonávať, preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila vyhlásením rozhodnutia vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a preto podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu bola sťažnosť odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (obdobne napr. III. ÚS 248/08, III. ÚS 317/2010).

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2010